



רע"פ 1331/14 - יצחק אבו נגד התביעה הצבאית הראשית

בבית המשפט העליון

רע"פ 1331/14

לפני: כבוד הנשיא א' גרוניס

המבקש: יצחק אבו

נ ג ד

המשיבה: התביעה הצבאית הראשית

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית הדין הצבאי לערעורים מיום 23.1.2014 בתיק ע/3-08-14, שניתן על ידי כבוד השופטים: אלוף ש' יניב, תא"ל ד' פייליס ואל"ם א' פורת

בשם המבקש: עו"ד אליהו ארביב

פסק דין

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית הדין הצבאי לערעורים מיום 23.1.2014, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית הדין הצבאי המחוזי (מטכ"ל) מיום 2.1.2014.

2. המבקש הורשע בבית הדין הצבאי המחוזי, על סמך הודאתו, בעבירה של עריקה לפי סעיף 92 לחוק השיפוטי הצבאי, התשט"ו-1955. בגזר הדין סקר בית הדין המחוזי באריכות את נסיבות חייו של המבקש. הוא ציין כי המבקש היה מודע היטב לחובתו עמוד 1



להתגייס וקבע כי הטעם שעמד ביסוד יציאתו מהארץ במועד הגיוס היה רצונו לקבל אזרחות אמריקאית. בית הדין המחוזי אף ציין כי התרשם באופן שלילי מעדותו של המבקש ביחס להידרדרות במצבו בשנים שקדמו לגיוסו, ושלל את גרסתו לפיה נקלע למצוקה נפשית עובר למועד גיוסו. בנוסף, התייחס בית הדין המחוזי לכך שהמבקש היה קורבן לאירוע דקירה בגיל 14, ולקביעותיה של קצינת בריאות נפש עמה נפגש לפיהן אין למבקש סימפטומים פוסט-טראומטיים בעקבות אירוע זה. לבסוף, סקר בית הדין מקרים בהם נגזר דינם של נאשמים בעבירות דומות, וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-18 חודשי מאסר לריצוי בפועל. לאחר שקבע את מתחם העונש, התייחס בית הדין לנסיבותיו האישיות של המבקש, בפרט היותו אב לשני ילדים מנישואין קודמים, לכך שבת זוגו מצויה בהריון, לפגיעה הצפויה בהכנסתו ולאירוע בו נדקר בהיותו נער. לאור כל אלו, קבע בית הדין המחוזי כי יש לגזור על המבקש עונש מאסר בפועל של 15 חודשים וכן עונש מאסר על תנאי.

3. הן המבקש הן המשיבה ערערו על גזר דינו של בית הדין המחוזי לבית הדין הצבאי לערעורים. בערעור טען המבקש כי היה מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות, ובפרט בפציעתו בהיותו נער, במצבו המשפחתי ובמצבו הנפשי והכלכלי הקשה. המשיבה טענה כי היה מקום דווקא להחמיר את העונש משום שהמבקש נעדר מן השירות אך לשם קידום טובתו האישית. בית הדין לערעורים עמד על החשיבות בענישה מחמירה בעבירת עריקה, והדגיש את החומרה שבהיעדרות המבקש בעיצומם של הליכי הגיוס, שעה שהיה מודע לחובתו להתגייס. בנוסף, שלל בית הדין לערעורים את טענת המבקש ולפיה היה צפוי ממילא לפטור מהשירות. לבסוף, הדגיש בית הדין לערעורים כי בית הדין המחוזי התחשב בנסיבותיו המשפחתיות של המבקש שנפרשו בפניו, ושאלמלא נסיבות אלו ראוי היה המבקש לעונש חמור יותר מזה שנגזר עליו. בהתאם לכך, דחה בית הדין לערעורים את שני הערעורים והותיר את גזר הדין בעינו.

4. על פסק דינו של בית הדין הצבאי לערעורים הוגשה בקשת רשות הערעור שלפניי. בבקשתו טוען המבקש כי נסיבותיו האישיות מצדיקות מתן רשות ערעור משיקולי צדק. בנוסף, ציין המבקש כי הבקשה מעוררת שאלות בעלות אופי משפטי וציבורי, בהתייחס לעריקתם של מועמדים לשירות בעלי אופי התנהגותי חריג והעובדה שהמבקש כלל לא היה צפוי להיות מגויס מלכתחילה בשל מאפייניו האישיים. בכך, לשיטתו, מעוררת הבקשה סוגיות עקרוניות בשיקולי ענישה. לדברי המבקש, בתי הדין בשתי הערכאות לא נתנו משקל מספק לנסיבותיו האישיות; לנזק הכלכלי הצפוי להגרם לו; לכך שאשתו הרה; לפגיעה בילדיו; ולהיקף השפעתו של אירוע הדקירה אותו חווה בצעירותו על התנהגותו ומצבו הנפשי. בנוסף, טען המבקש כי בית הדין חרג מן הענישה המקובלת בעבירות דומות.

5. דין בקשת רשות הערעור להידחות. סעיף 440ט(ב) לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, קובע כי "לא תינתן רשות לערער [לבית המשפט העליון] אלא בשאלה משפטית שיש בה חשיבות, קשיות או חידוש". תנאים אלו משקפים את גישת הפסיקה ולפיה רשות ערעור בגלגול שלישי תינתן רק במקרים המעוררים שאלה משפטית או ציבורית רחבה, החורגת מן העניין שיש לצדדים הישירים בהכרעה במחלוקת (ראו, רע"פ 1275/06 התובע הצבאי הראשי נ' רב"ט קוזין פסקאות 4 ו-7 (22.2.2006)); השוו, בר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו (3) 123 (1982)). המבקש אינו מצביע על שאלה משפטית או ציבורית רחבה החורגת מעניינו. בתי הדין בשתי הערכאות דחו את טענתו של המבקש כי לא היה צפוי להיות מגויס, כך שלא מתעוררת שאלה בדבר ענישתו של עריק שלא היה מועמד כלל לגיוס. בנוסף, טענת המבקש כי בתי הדין לא ייחסו משקל מספיק לנסיבותיו האישיות, אינה מהווה בסיס למתן רשות ערעור בגלגול שלישי. טענה זו מעוררת שאלות התלויות בעובדות המקרה הפרטני של המבקש, אשר נדונו והוכרעו בערכאה הדיונית ובערכאת הערעור. כך ביחס לנסיבות עריקתו של המבקש, מצבו הנפשי, מצבו המשפחתי ואיתנותו הכלכלית. למעלה מכך, מפסקי הדין עולה בבירור כי נסיבותיו האישיות נשקלו בכובד ראש בקביעת העונש.



6. בקשת רשות הערעור נדחית אפוא, בלא שנדרשה תשובה.

ניתן היום, ה' באדר ב' התשע"ד (7.3.2014).

ה נ ש י א